

HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA VE DÎVANI (6)

(...dünden devam)

Kendisi insanlarla nasıl geçinileceği konusunda deneyim sahibi olmuş, çok seyahat ettiği için dünyanın çeşitli hallerini bilen ruhânî bir doktor (bir psikolog) ve herkesin kalbindeki düşünceyi görüp herkesin karakterine uygun feyizli kelimeleriyle taştan katı kalbleri yumuşatıp Hakk'a çekerek murâda erdiren İlâhî bir önder idi. Bazen Allah'ı sevmek hakkında öyle değerli ve ince sözler ve hikâyelerle insanları mâneviyata yönlendirirdi ki herkesi aşk ve şevke getirip takatsız ve kararsız kılardı. Mecliste bulunanların hepsi can kulağıyla dinler, Allah'tan başka şeyler gönüllerinden gider, bin can ile sohbeta hayran olur, Şeyh Hazretleri ne emrecek diye gözetlerlerdi. Oturuşuna, kalkışına, söyleyişine hayran olup sözlerini uygularlardı.

Görgü kurallarını bilir, kalb hallerine vakıf olduğundan dinleyenlerin durum-larına uygun konuşur, dinleyenlerin gönüllerine girip onları etkilerdi. Konuşması ki-bardı, güzel hatipti, zarif nükteleri çoktu. Mânevî öğütleri dinleyenlerin kalblerini ih-ya eder, gönüller hemen aşk ve şevke gelip ruhsal zevke ererdi. Bir sözü yinelemez, başka konulara geçerek söz akışını değiştirmezdi. Kalbine gelen mânevî düşünceler o kadar geniş idi ki sohbet esnasında kalbine hücum eden kelimelerin hepsini söyle-me-ğe yeterli zaman bulamazdı. Arada bir kalbine bakar, aldığı inci ve cevherleri dile getirdikçe dinleyenlerin gönüllerindeki gizli düğümler birer birer çözülür, kuşular dağılırdı. Murâkabe esnasında olağanüstü bir şey olursa sohbeta son verip bir süre sessiz kalırdı. Kendisi o kadar şefkatli idi ki birisini çıplak görse idi, şayet yanında verecek bir şey bulamazsa derhal o yoksula kendi giysisinden bir giysi giydirdi.

Dünyanın varını yoğunu eşit bilir, hiç üzülmez ve bir menfaat karşısında sevinmezdi, veren ve alan Hak olduğu için Allah'a tevekkül çok güçlü idi. Bir gün adı geçen köydeki bağına gitmişti. Mevsim gereği her taraf yeşillik içinde, akan suların sesi ve çeşit çeşit kuşların ötüşleriyle şevke gelen büyük Şeyh bağda gecelemiş, bir yandan ay ışığı, ağaçlara ve yeşilliklere vurmuş, bir yandan da oluşan çeşitli İlâhî tecellilere dalıp sarhoş olmuş, gecenin yarısı böylece geçtikten sonra Şeyh abdest alıp namaz kılmaya başlamış, namaz esnasında acayip tevek sesleri işitince namazını bitirip selâmladıktan sonra çevresine bakmış, bağına girmiş olan bir kişinin telaş içinde tevekleri zedeleyip üzüm topladığını ve topladığı üzümleri küme küme yığdığını görünce: "Oğlum tevekleri incitme, her tevekten birer salkım al" demiş.

(devamı yarın..)

HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA VE DÎVANI (6)

Pazartesi, 13 Ocak 2020 00:00
